

кту в життю Нокса і до початку тої роботи, котрої він ніколи не линав аж до смерті. В році 1545 він жив в Лонгнідрі Гавзі (недалеко свого місця уродження), де його діяльністю було виховане двох синів Гю Дугласа і ще одного хлопця, сина дідича з Ормистону. Тоді власне стало ся, що до Східного Лотіянц прибув один чоловік, котрий з поміж усіх мав найбільше впливу на жите Нокса, — на імя йому Джордж Вишарт, Мученик. Мета, з якою Вишарт туди з'явив ся, була проповідувати науку реформації, що вже була широко розповсюдилась в Німеччині, Англії і других країнах. Богато років перед тим, Вишарт був примушений лишити Шкоцію в страху за своє жите тому, що його підозрівали за прихильність до тієї науки, яку він тепер вернув голосити. Сим поворотом він знов наражав своє жите, як довідались що він знов прибув до Шкоції, бо наймогутнішою людиною тоді в тій країні був кардинал Бітон, котрий уважав за свій обовязок палити огнем кожного, котрий ширив думки против римо-католицькій церкві. Певно що Нокс відразу вірував в більшість того, чому навчав Вишарт; при кожній нагоді Нокс почав показувати, що він понирав ту справу, ради котрої прибув Вишарт. Помежи тих місць, де Вишарт перебував, коли був в Східнім Лотіянні, був Лонгнідрі Гавз, де Нокс тоді учителював, і сих два мужа мали нагоду обговорити усі ті справи, котрими так були захоплені. Але Вишартови не довго